

ÎNCHEIERE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători

Ala Cobăneanu,
Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluționînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Frunză Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Frunză Ion împotriva lui Direcție Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La data de 02.02.2016 Frunză Ion s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești, solicitând obligarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești la plata despăgubirii materiale în cuantum de 400 lei, cu titlu de ajutor unic acordat cu ocazia Zilei internaționale a persoanelor cu dezabilități, obligarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești la plata despăgubirii morale în cuantum de 10000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că pârâtul i-a însușit ajutorul material unic acordat cu prilejul Zilei internaționale a persoanelor cu dezabilități, 3 decembrie. Astfel, pârâtul l-a prejudiciat material și moral, căci ajutorul unic s-a acordat în luna decembrie a anului 2015 - perioadă rece a anului, iar pensia pe care o primește reclamantul este sub minimul de existență.

În ședința din 12 februarie 2016, reprezentantul în bază de procură a pârâtului DASPF Hîncești, Veronica Carp a prezentat instanței Nota informativă nr. 206 din 12.02.2016, prin care Șefa Direcției informează instanța că reclamantul a beneficiat de ajutor material ultima dată în baza deciziei nr. 14 din 28.07.2015, în sumă de 1000 lei, cu data achitării 14.08.2015, iar în conformitate

cu prevederile art. 3, pct. 13 al Regulamentului privind distribuirea ajutorului material, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1083 din 26.10.2000, ajutorul material se acordă, de regulă, o singură dată pe parcursul anului în curs, reieșind din disponibilul mijloacelor fondului local. Examinarea solicitării ajutorului material în anul imediat e posibilă, de regulă, numai după expirarea unui termen de 11 luni de la data primirii ajutorului. 4. La data de 24 februarie 2016 reclamantul Frunză Ion a depus în instanță cerere privind declararea probei ca fiind falsă, prin care a solicitat declanșarea procedurii de constatare a falsului scrisorii prezentate instanței de DASPF Hâncești și excluderea ei ca mijloc de probă.

La 01 martie 2016, reclamantul Frunză Ion a depus în instanță cerere de completare la cererea privind declararea probei ca fiind falsă.

La 06 aprilie 2016, reclamantul Frunză Ion a depus în instanță cerere de precizare a pretențiilor, prin care a solicitat obligarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Hâncești să-i plătească 400 lei cu titlu de ajutor material repetat în același an 2015, în cadrul realizării programului cu destinație specială de Ziua internațională de susținere a persoanelor cu dezabilități, în legătură cu faptul, că starea materială a 2015 în mărime de 202,50 lei și a ajutorului pentru perioada rece a anului în mărime de 315 lei. Cu păstrarea posibilității examinării solicitării ajutorului material în anul 2016 după expirarea termenului de 11 luni de la data depunerii cererii privind acordarea ajutorului material anterioare, 2 iunie 2015. La fel, reclamantul a solicitat obligarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Hâncești la plata a 10000 lei cu titlu de despăgubire morală.

Prin hotărârea Judecătoriei Hâncești din 05.05.2016 a fost admisă parțial acțiunea, dispunându-se încasarea din contul Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Hâncești în beneficiul lui Frunză Ion restanța neachitată la ajutorul social în sumă de 189,00 lei, în rest, cererea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează parțial în prevederile legii.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de fond, la 10 mai 2016, Frunză Ion a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Hâncești din 05.05.2016, solicitînd casarea parțială a acesteia și cu emiterea unei noi hotărîri.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, a fost repins apelul depus de către Frunză Ion, hotărîrea primei instanțe din 05.05.2016 a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 07 noiembrie 2016, Frunză Ion a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului,

casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016 și parțială a hotărârii Judecătorei Hîncești din 05 mai 2016 și cu pronunțarea unei noi hotărâri prin admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, acesta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Ulterior la 30 noiembrie 2016 și la 10 ianuarie 2017, Frunză Ion a depus cerere de completare la cererea de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului conform solicitărilor înainte.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, a fost contestată cu recurs de către Frunză Ion la 07 noiembrie 2016. Prin urmare, prin prism art. 434 Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, commercial și de contencios administrative al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La 11 ianuarie 2017, Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei raionul Hîncești, a depus referința la cererea de recurs depusă de Frunză Ion, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiată.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs declarat de către Frunză Ion, Colegiul atestă că acesta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de Frunză Ion, nu pot constitui temei de admitere a acestuia, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de Frunză Ion ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Frunză Ion ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Frunză Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

Judecători

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea